

2. Мозгова В. Тактико-психологічні особливості допиту неповнолітніх, які постраждали від сексуального насильства. *Науковий часопис Національної академії прокуратури України*. 2015. № 4. С. 94–104.

3. Азаров Ю.І. Деякі питання процесуальної форми кримінального провадження як гарантії забезпечення прав дитини. *Актуальні проблеми досудового розслідування та судового розгляду злочинів проти статевої свободи та статевої недоторканості дітей, шляхи їх вирішення* [Текст]: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 19 черв. 2020 р.) / [редкол.: В. В. Черней, С. Д. Гусарев, С. С. Чернявський, В. В. Корольчук]. Київ, 2020. С. 25–30.

4. Антощук А. О. Нова методика проведення практичних занять в умовах криміналістичних полігонів із використанням 3d візуалізації. *Актуальні проблеми досудового розслідування та судового розгляду злочинів проти статевої свободи та статевої недоторканості дітей, шляхи їх вирішення* [Текст]: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 19 черв. 2020 р.) / [редкол.: В. В. Черней, С. Д. Гусарев, С. С. Чернявський, В. В. Корольчук]. Київ, 2020. С. 40–43.

Роговенко Марія Михайлівна,
доцент кафедри філософії права
та юридичної логіки Національної академії
внутрішніх справ, кандидат педагогічних
наук, доцент

ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ ДИСЦИПЛІН

Глобальна інформатизація відкриває широкі можливості доступу до нових джерел різноманітної за складом і формами інформації, що впливає на всі сфери суспільного життя. Поряд із традиційними матеріальними ресурсами інформація стає важливим ресурсом суспільства. У зв'язку з цим, зростають вимоги до якості підготовки висококваліфікованих та конкурентоспроможних фахівців, які володіють інформаційною культурою.

Стандартом вищої освіти за спеціальністю «Право» для другого (магістерського) рівня вищої освіти визначено перелік загальних, спеціальних (фахових) компетентностей випускника та нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти, у тому числі здатності: до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел; доносити до фахівців і нефахівців у сфері права інформацію, ідеї, зміст проблем та характер оптимальних рішень з належною аргументацією; оцінювати достовірність інформації та надійність джерел, ефективно опрацьовувати та використовувати інформацію для проведення наукових досліджень та практичної діяльності [1].

У Стандарті вищої освіти за спеціальністю «Правоохоронна діяльність» для другого (магістерського) рівня вищої освіти також

визначено перелік спеціальних (фахових) компетентностей випускника та нормативний зміст підготовки, які стосуються інформаційної сфери, а саме: здатність аналізувати, оцінювати й застосовувати сучасні інформаційні технології під час рішення професійних завдань; відшукувати необхідну інформацію в спеціальній літературі, базах даних, інших джерелах інформації, аналізувати та об'єктивно оцінювати інформацію [2].

Отже, формування інформаційної культури студентів є актуальним завданням сьогодення у сфері вищої освіти, зокрема у процесі навчання педагогічних дисциплін.

Інформаційна культура вносить якісно нові характеристики в життя людини, впливає на формування її індивідуальної культури.

Разом з тим, існує проблема, пов'язана з визначенням користувачами надійності та достовірності інформації, вмінням її аналізувати і використовувати як у процесі навчання, так і в подальшій професійній діяльності.

Дослідженню проблем інформаційної культури присвячені роботи М.Чепіль, Н.Дудник, Н.Волкової, Я.Галети, І.Горлової та ін.

На думку Н.Волкової поняття інформаційна культура включає в себе сформованість у сучасної молоді людини таких умінь і навичок як пошук інформації (вміти користуватися рекомендованою бібліографією, бібліотечними каталогами, списками літератури тощо); осмислення та переопрацювання інформації (орієнтуватись у різних видах джерел інформації, вміти працювати з кількома виданнями одночасно, володіти основними прийомами з текстом); використання інформації (уміти раціонально використовувати інформацію, подавати матеріал) [3].

Отже, інформаційна культура особистості – це складова загальної культури людини, яка виявляється в умінні оперувати інформаційними ресурсами, знаходити, аналізувати та використовувати потрібні відомості з метою професійного та особистісного розвитку [4].

Аналіз літературних джерел та досвід практичної роботи свідчить, що вибір людиною інформації залежить як від її освітнього рівня так і від світоглядних та етичних переконань. Тому завдання викладача полягає саме в тому, щоб сформувати ціннісні орієнтації в процесі пошуку й обробки інформації студентами, сприяти засвоєнню культурних зразків та норм соціальної поведінки.

З огляду на вищезазначене, слід акцентувати увагу на організації таких видів пізнавальної діяльності, які б сприяли формуванню і розвитку інформаційної культури. Зокрема, для здобувачів вищої освіти за спеціальністю «Правоохоронна діяльність» це може бути виконання практичних завдань з набуття практичних умінь виокремлення та продуктивного використання медіа-інформації під час семінарських занять з дисципліни «Педагогіка та психологія вищої школи». Студентам можна запропонувати здійснити аналіз наукових статей, присвячених проблемам сучасної педагогічної освіти в Україні у вимірах євроінтеграційних процесів. Завдяки такій роботі

здобувачі вищої освіти формують здатність до критичного мислення, логічно аргументованої думки.

Здобувачам вищої освіти за спеціальністю «Право» під час вивчення теми «Політика якості освітньої діяльності та якості вищої освіти» з дисципліни «Педагогіка та психологія освітньої діяльності» можна запропонувати самостійний пошук та добір документів. При цьому вони навчаються підбирати найбільш цінні повідомлення, відокремлювати головне від другорядного та оцінювати потрібним чином інформацію.

Також важливим видом навчальної пізнавальної діяльності для формування інформаційної культури студентів є підготовка наукових доповідей, рефератів з подальшим їх обговоренням, виконання дослідницьких завдань із використанням матеріалів ЗМІ, підготовка до диспутів. Це стимулює до пошуку додаткових інформаційних джерел, раціонального ставлення до медіа-інформації. Саме під час виконання студентами такої роботи завдання викладача полягає в тому, щоб навчити їх правильно розставляти акценти при виборі інформації, адекватно сприймати її, аналізувати та інтерпретувати, критично мислити. Це допоможе в подальшому здобувачам вищої освіти орієнтуватись у великих обсягах інформації та не потрапляти під вплив недостовірних джерел.

Таким чином, формування інформаційної культури студентів на заняттях з педагогічних дисциплін потребує застосування різноманітних методів та технологій навчання, які сприятимуть набуттю загальних та спеціальних (фахових) компетентностей, пов'язаних з використанням інформаційних ресурсів.

Список використаних джерел

1. Наказ Міністерства освіти і науки України від 17.08.2020 № 1053 «Про затвердження стандарту вищої освіти за спеціальністю «Право» для другого (магістерського) рівня вищої освіти».

2. Наказ Міністерства освіти і науки України від 22.10.2020 № 1294 «Про затвердження стандарту вищої освіти за спеціальністю «Правоохоронна діяльність» для другого (магістерського) рівня вищої освіти».

3. Волкова Н.В. Інформаційна культура – показник розвитку освіченості людини. / *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П.Драгоманова. Серія 16. Творча особистість учителя: проблеми теорії і практики: Збірник наукових праць* / Ред. кол. О.Г.Мороз, Н.В.Гузій (відп. ред.) та ін. Вип. 2 (12). – К.: НПУ, 2004. – С. 12 – 15.

4. Чепіль М.М. Педагогічні технології: навч. посіб. – М.М.Чепіль, Н.З.Дудник. – К.: Академвидав, 2012. – 224 с.